Dosarul nr.1-61/26
1-26027641-32-1-05032026
Partea introductivă

S E N T I N Ţ Ă
În numele Legii

22 mai 2026
or.Ialoveni
Judecătoria Hîncești (sediul Ialoveni)
Instanța compusă din:
Președintele ședinței, judecătorul Svetlana Bîcu
Grefieri Svetlana Pavalachi, Tatiana Cotovici
Cu participarea:
Procurorului Natalia Crețu
Avocatului părții vătămate ***** Victoria Caracuian
Părții vătămate *****
Avocatului Vitalie Russu
Inculpatului *****
a examinat în ședință de judecată publică, desfășurată în limba română, ***pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală***, cauza penală de învinuire a lui,

*****, născut la *****, originar și domiciliat în *****, cetățean al Republicii Moldova, moldovean, studii medii incomplete, supus militar, căsătorit, un copil minor la întreținere, fără grad de dizabilitate, anterior condamnat,

- în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art.201^1 alin.(2) lit.c) și art.264^1 alin.(5) Codul penal.

Procedura de citare a fost respectată.

Procurorul *****, a solicitat de a-l recunoaște vinovat pe inculpatul***** în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.201^1 alin.(2) lit.c) Codul penal, și în baza normei menționate, prin aplicarea prevederilor art.80^1 alin.(1) din același Cod, a-i stabili pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. A-l recunoaște vinovat inculpatul***** în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.264^1 alin.(5) Codul penal, și în baza normei menționate, prin aplicarea prevederilor art.80^1 alin.(2) din același Cod, a-i stabili pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani și 6 luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. În conformitate cu prevederile art.84 alin.(1) din Codul penal, pentru concurs de infracțiuni prin cumul parțial al pedepselor aplicate inculpatului*****, a-i stabili pedeapsa definitivă – 4 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip

semiînchis. Conform art.90[1] din Codul penal, inculpatului***** a-i stabili prima parte a pedepsei 2 ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, iar restul pedepsei de 2 ani, de suspendat condiționat pe o perioadă de probațiune de 3 ani, cu aplicarea următoarelor obligațiuni în conformitate cu prevederile art.90 alin.(6) lit.a), b) și g) din Codul penal și anume: să se prezinte la organul de probațiune la datele fixate de acesta, să anunțe în scris, în prealabil, despre schimbarea domiciliului sau orice deplasare care depășește 5 zile și să participe la programe probaționale. Termenul executării pedepsei aplicate inculpatului***** urmează a fi calculat din data intrării în vigoare a sentinței, cu includerea în acest termen a perioadei aflării acestuia în stare de reținere și arest preventiv, începând cu 25.02.2026, ora 15:30 până la pronunțarea sentinței. A menține în privința inculpatului***** măsura preventivă – arestarea preventivă, până la data intrării în vigoare a sentinței. A încasa de la inculpatul***** în beneficiul statului, cheltuielile judiciare în sumă totală de 768 lei. Mijloacele materiale de probă, urmează a fi păstrate la materialele dosarului pe întreagă perioada de păstrare a dosarului penal.

Avocatul Victoria Caracuian a menționat că, partea vătămată nu are pretenții față de inculpat și a solicitat aplicarea unei pedepse non privative de libertate.

Avocatul Vitalie Russu, a invocat că inculpatul ***** și-a recunoscut vina, are un copil minor la întreținere, acesta nu va mai comite astfel de abateri și a pledat pentru aplicare față de ultimul a unei pedepse non privative de libertate cu aplicarea prevederilor art.90 Cod penal.

Partea descriptivă

În baza materialelor din dosar și a probelor administrate în faza de urmărire penală,

recunoscute și acceptate de inculpat în ședința de judecată, instanța de judecată,

a c o n s t a t a t:

Situația de fapt reținută de instanță.

*****,** la 06.11.2025, în intervalul orelor 02:00-03:00, aflându-se la domiciliul său, situat în *****, ca urmare a unui conflict cu soția sa, *****, cu care locuiește împreună și are calitatea de membru de familie în sensul art.133[1] lit.a) din Codul penal, urmărind scopul aplicării violenței fizice asupra acesteia, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor prejudiciabile și dorind în mod conștient survenirea acestor urmări, acționând cu intenție directă, orientată spre realizarea scopului său, a îmbrâncit-o pe soția sa, aceasta căzând la sol.

Ulterior, în continuarea intenției sale infracționale,*****, în timp ce ***** s-a ridicat, însă, din cauza durerilor, s-a așezat din nou la sol, i-a aplicat acesteia multiple lovituri cu palma în regiunea capului, a tras-o de păr și a îmbrâncit-o din nou, aceasta căzând pe spate și pierzându-și cunoștința. În rezultat, potrivit concluziilor raportului de expertiză judiciară nr.202502D2491 din 16.01.2026, ***** a suferit o vătămare medie a integrității corporale sau a sănătății, manifestată prin „fractura în

segmentul coccigian la nivelul vertebrelor coccigiene I-II cu deplasare ușoară vertebrelor coccigiene anterior, echimoză la nivelul feței, excoriație la nivelul cotului drept”.

Tot el, *****, la 22.02.2026, în jurul orei 00:30, acționând contrar prevederilor pct.10 subpct.2) lit.a) din Regulamentul circulației rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr.357 din 13.05.2009, care stipulează că „Persoana care conduce un autovehicul (vehicul) trebuie să posede permisul de conducere perfectat pe numele său, valabil pentru categoria (subcategoria) din care face parte autovehiculul condus”, precum și prevederilor pct.14 lit.a) din același Regulament, potrivit cărora „Conducătorului de vehicul îi este interzis să conducă vehiculul în stare de ebrietate”, fiind conștient că a consumat alcool, se afla în stare de ebrietate alcoolică și nu deținea permis de conducere, acționând cu intenție directă, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al faptelor sale și prevăzând urmările lor, a condus mijlocul de transport de model *****, cu numărul de înmatriculare ***** pe una din străzile din sat. Ruseștii Noi, r-nul Ialoveni, unde a fost stopat de către angajații Inspectoratului de poliție Ialoveni, care, în cadrul verificării actelor, l-au suspectat de conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică, iar în urma testării alcoolscopice cu dispozitivul de măsurare a concentrației de alcool în aerul expirat de tip „Drager”, s-a stabilit că concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat a fost de 0,88 mg/1.

În cadrul ședinței de judecată din 17 aprilie 2026, inculpatul ***** fiind asistat de avocatul Vitalie Russu, a declarat personal prin înscris autentic, că recunoaște în totalitate probele din rechizitoriu, nu dorește administrarea de noi probe, solicitând ca examinarea cauzei să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Avocatul Vitalie Russu în ședința de judecată a susținut poziția inculpatului privind examinarea cauzei în procedură simplificată.

Procurorul Natalia Crețu a menționat că este dreptul inculpatului și că cererea urmează a fi admisă.

Examinând cererea înaintată de inculpat și reieșind din prevederile art.364[1] Codul de procedură penală, instanța de judecată a admis prin încheierea protocolară din 17 aprilie 2026 cererea inculpatului ***** cu privire la judecarea cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, remarcând faptul că inculpatul și-a manifestat suficient de clar voința ca judecarea să se facă în baza probelor administrate în cursul urmăririi penale, precum și nu a pretins la administrarea unor probe noi.

Mai mult ca atât, instanța studiind materialele dosarului, a constatat că faptele inculpatului sunt stabilite și denotă suficiente date cu privire la personalitatea acestuia, pentru a permite stabilirea unei pedepse, actele de urmărire penală nu prezintă semne pentru a fi lovite de nulitate absolută, rechizitoriul în speță este întocmit în conformitate cu prevederile art.296 Codul de procedură penală, iar faptele imputate inculpatului au fost just încadrate conform dispozițiilor prevăzute de Codul penal.

La judecarea cauzei în fond instanța a procedat la audierea inculpatului *****, potrivit regulilor de audiere a martorului, urmare a căruia ultimul vina în comiterea infracțiunilor încriminate a recunoscut-o integral și judecății a declarat că, pe 22 februarie 2026, a fost la zi de naștere la un coleg de serviciu în ***** a plecat cu un

prieten de-al său cu automobil de model *****. ***** era la volan, și a spus că nu va servi alcool și va veni înapoi. Apoi, a observat că acesta tot servește alcool și l-a întrebat de ce servește, el a spus, ca va chema pe cineva să urce la volan. Apoi, a sunat soția și aceasta i-a spus că starea copilului s-a agravat, pentru că avea febră, și, din motiv că nu răspundea nimeni la telefon, din frică, a urcat el la volan. Pe drum, a fost stopat de către agenții de patrulare, la intrare în *****. Polițiștii l-au dat jos din mașină și l-au întrebat dacă vrea să treacă testul „Drager", nu a refuzat și a fost testat. Rezultatul a fost de 0,88 mg/l. Mașina a fost ridicată și dusă la parcarea specială. Soția continua să-l sune. Îi pare rău de cele comise. Referitor la celălalt capăt de acuzare, în anul 2025 a fost împreună cu soția ***** și copilul la cumetrii lor. În drum spre casă, s-a iscat o ceartă, iar când a ajuns acasă, a lovit-o odată cu palma peste față, ea a căzut jos și s-a lovit la spate. S-a apropiat de ea, pentru că plângea, dar, între timp au venit niște vecini și i-a rugat să cheme ambulanța. A vrut să o ridice de jos, dar ea, din spaimă, îl împingea. A venit poliția și ambulanța. Medicii au examinat-o, iar polițiștii i-au spus să se dea deoparte. Apoi aceasta a fost luată la spital. La întrebările avocatului Vitalie Russu a comunicat că, până la acest caz, violența nu a mai fost aplicată. Se căiește de cele comise, regretă. Era angajat în câmpul muncii din anul 2023. Copilul are vârsta de 1 an și două luni, atunci, avea în jur de 9 luni. Nu a prevăzut urmările pe care ar fi putut provoca lovitura sa. La întrebarea procurorului a comunicat că, nu ține minte dacă a tras-o de păr.

Partea vătămată ***** a declarat că, pretenții față de inculpat nu are și a solicitat să-i fie aplicată o pedeapsă mai blândă, deoarece este unicul întreținător al familiei.

Aprecierea probelor de către instanța de judecată.

Potrivit art.384 Codul de procedură penală, instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentința se adoptă în numele legii. Sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. Instanța își întemeiază sentința numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată.

Conform art.389 alin.(1) și (2) Codul de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată și nu poate fi bazată pe presupuneri.

Instanța de judecată reține că, sentința de condamnare nu poate fi întemeiată pe presupuneri. Sentința de condamnare trebuie să se bazeze pe probe exacte, când toate versiunile au fost verificate, iar divergențele apărute au fost lichidate și apreciate corespunzător. Toate îndoielile care nu pot fi înlăturate vor fi interpretate în favoarea inculpatului. Astfel, instanța de judecată este obligată prin prisma prevederilor art. 384 alin. (3) Codul de procedură penală, să emită sentința legală, întemeiată și motivată, bazată pe principiile generale ale efectuării justiției.

În corespundere cu prevederile art.93 alin.(1) Codul de procedură penală, probele sunt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței infracțiunii, la identificarea făptuitorului, la

constatarea vinovăției, precum și la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluționare a cauzei.

În continuare, în conformitate cu art.101 alin.(1) și (2) Codul de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenței, concludenții, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

Astfel, instanța statuează că chiar dacă inculpatul ***** își recunoaște vina în comiterea infracțiunilor imputate, de către organul de urmărire penală au fost acumulate suficiente probe pertinente și concludente cu privire la caracterul infracțional al faptelor comise, cât și a vinovăției acestuia în comiterea infracțiunilor, după cum urmează din următoarele mijloace de probă acumulate la faza urmăririi penale și acceptate de inculpat:

- procesul-verbal de cercetare la fața locului, acțiune procesuală efectuată la 06.11.2025, în cadrul căreia a fost cercetată locuința învinuitului și a victimei, locul în care s-a produs fapta prejudiciabilă, situată pe ********** (f.d.16-17,volumul,1);

- procesul-verbal de ridicare, acțiune procesuală efectuată la 16.01.2026, în cadrul căreia a fost ridicată de la martorul*****o imagine din 06.11.2025 (f.d.71-72);

- procesul-verbal de examinare, acțiune procesuală efectuată la 22.01.2026, în cadrul căreia a fost examinată o imagine din 06.11.2025, ridicată de la martorul *****fiind constatate următoarele: În imagine este surprinsă o persoană de sex feminin, aflată în poziție culcată pe sol, în decubit dorsal, cu corpul orientat aproximativ longitudinal față de cadrul imaginii. Persoana se află pe un teren neamenajat, cu suprafață de pământ și zone de beton degradat, prezentând fisuri și denivelări. Persoana poartă o bluză de culoare roșie, pantaloni de culoare închisă și încălțăminte sport de culoare închisă, cu talpă de culoare deschisă. Abdomenul este parțial descoperit. Brațele sunt îndoite din coate și poziționate lateral față de trunchi, iar membrele inferioare sunt ușor flexate, un picior fiind întins, iar celălalt ușor îndoit din genunchi. Capul este orientat lateral. În apropierea mâinii drepte a persoanei, pe sol, se observă un telefon mobil de culoare albastră, aflat la o distanță mică de corp. În planul din spate se observă o zonă ce pare a fi o curte sau un spațiu exterior al unei locuințe, delimitată de un gard sau o balustradă de culoare închisă, cu elemente verticale. Dincolo de aceasta se observă o clădire cu pereți de culoare albastru deschis, prevăzută cu uși și ferestre de culoare albă. În partea stângă a imaginii se observă parțial un obiect ce pare a fi un cărucior sau un cadru metalic. Iluminarea este artificială și redusă, provenind din exteriorul cadrului, generând zone de umbră pronunțate pe sol și asupra corpului persoanei. Nu se observă, în mod evident, urme de sânge sau alte substanțe vizibile pe sol ori pe îmbrăcămintea persoanei, în limita calității imaginii (f.d.73,volumul,1);

- raportul de constatare nr.202502P2905 din 09.12.2025, potrivit căruia s-a concluzionat că: „1., 2., 6. La examinarea medico-legală a persoanei şi a documentelor medicale pe numele cet.*****, a.n.2005, s-a constatat: Fractura în segmentul coccigian la nivelul vertebrelor coccigiene I-II cu deplasare ușoară vertebrelor coccigiene anterior,

echimoză la nivelul feței, excoriație la nivelul cotului drept, care au fost cauzate în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent dur sau la lovire de asemenea obiect, prin mecanism de lovire/fricțiune, posibil în perioada de timp indicată, condiționează dereglarea sănătății de lungă durată şi în baza acestui criteriu, şi se califică ca vătămare medie a integrității corporale sau a sănătății.3.Ținând cont de numărul leziunilor corporale constatate putem admite că s-a acționat traumatic asupra corpului cel puțin de 3 ori. 4.Ținând cont de localizarea anatomică şi caracterul morfologic al leziunilor corporale constatate, cauzarea acestora la căderea corpului din poziție ortostatică în ansamblu, este puțin probabil.". (f.d.20-21,volumul,1);

- raportul de expertiză judiciară nr.202502D2491 din 16.01.2026, potrivit căruia s-a concluzionat că:„1. La examinarea medico-legală a documentelor medicale pe numele cet.*****,a.n.2005, s-a constatat: Fractura în segmentul coccigian la nivelul vertebrelor coccigiene I-II cu deplasare ușoară vertebrelor coccigiene anterior, echimoză la nivelul feței, excoriație la nivelul cotului drept, care au fost cauzate în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent dur sau la lovire de asemenea obiect, prin mecanism de lovire/fricțiune, posibil în perioada de timp indicată, condiționează dereglarea sănătății de lungă durată şi în baza acestui criteriu, şi se califică ca vătămare medie a integrității corporale sau a sănătății. 2.Ținând cont de numărul leziunilor corporale constatate putem admite că s-a acționat traumatic asupra corpului cel puțin de 3 ori. 3.Ținând cont de localizarea anatomică şi caracterul morfologic al leziunilor corporale constatate, cauzarea acestora la căderea corpului din poziție ortostatică în ansamblu, este puțin probabil; însă cauzarea fracturii în segmentul coccigian la nivelul vertebrelor coccigiene I-II în rezultatul căderii - nu se exclude." (f.d.54-56,volumul,1);

- declarațiile martorului ***** consemnate în procesul - verbal de audiere a martorului din 15.12.2025 (f.d.59-62,volumul,1);

- declarațiile martorului ***** consemnate în procesul - verbal de audiere a martorului din 16.12.2025 (f.d.63-65,volumul,1);

- declarațiile martorului ***** consemnate în procesul - verbal de audiere a martorului din 16.01.2026 (f.d.66-69,volumul,1);

- declarațiile martorului ***** consemnate în procesul - verbal de audiere a martorului din 22.01.2026 (f.d.75-78,volumul,1);

- procesul-verbal de efectuare a testării alcoolscopice cu mijlocul tehnic omologat şi verificat metrologic, cu anexă tichetul „Drager" nr.10220, din 22.02.2026, potrivit căruia, în urma testării alcoolscopice a conducătorului mijlocului de transport*****, cu dispozitivul de măsurare a concentrației de alcool în aerul expirat de tip „Drager", s-a stabilit că concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat a fost de 0,88 mg/l (f.d.7,volumul,2);

- procesul-verbal privind constatarea faptei de conducere a mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică/narcotică, din 22.02.2026, potrivit căruia, în urma testării alcoolscopice a conducătorului mijlocului de transport*****, cu dispozitivul de măsurare a concentrației de alcool în aerul expirat de tip „Drager", s-a stabilit că concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat a fost de 0,88 mg/l (f.d.11, volumul,2);

- procesul-verbal de înlăturare de la conducerea vehiculului, din 22.02.2026,

potrivit căruia, temeiul de fapt care a determinat înlăturarea de la conducerea vehiculului de model *****, cu numărul de înmatriculare **********, a constituit multiple încălcări ale Regulamentului circulației rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr.357 din 13.05.2009 (f.d.13, volumul,2);

- *procesul-verbal de ridicare,* acțiune procesuală efectuată la 25.02.2026, în cadrul căreia au fost ridicate de la *****SS al SP al SSP în cadrul Inspectoratului de poliție Ialoveni, 2 înregistrări video 22.02.2026, fixate pe un suport optic de stocare a informației de tip CD-R (f.d.37-38, volumul,2);

- *procesul-verbal de examinare a obiectului,* acțiune procesuală efectuată la 25.02.2026, în cadrul căreia a fost examinat suportul optic de stocare a informației de tip CD-R, pe care fixate 2 înregistrări video 22.02.2026, ridicate de la *****SS al SP al SSP în cadrul Inspectoratului de poliție Ialoveni, în urma căreia s-au stabilit următoarele:

La conectarea *secvenței video cu denumirea „Video 1”*, cu durata de 00:01:06 min, s-a constatat că acțiunile au avut loc pe timp de noapte, pe o porțiune de drum asfaltată.

La 00:00:08 s-a observat cum, de pe contrasens, se deplasa o unitate de transport cu farurile aprinse.

La 00:00:18, colaboratorii de poliție au activat luminile și semnalul sonor special, iar la 00:00:21 s-a observat un automobil de culoare albă aflat în deplasare.

La 00:00:32, automobilul respectiv a staționat pe acostament.

La 00:00:37, colaboratorii de poliție au coborât din automobilul de serviciu și s-au deplasat către automobilul stopat.

La 00:00:42 s-au auzit voci care au spus: *„Coboară, coboară jos”*.

La 00:00:57 s-a observat cum un colaborator de poliție a deschis portiera din spate, iar din imagini s-a putut observa o persoană de sex masculin, îmbrăcată într-o geacă de culoare neagră. Totodată, s-au auzit voci care au spus: *„De ce ai sărit repede din mașină, de ce ai sărit repede de la volan?”*.

La conectarea *secvenței video cu denumirea „Video 2”*, cu durata de 00:01:24 min, s-a constatat că acțiunile au avut loc pe timp de noapte, la lumina artificială.

În imagini s-a observat automobilul de serviciu al colaboratorilor de poliție, cu luminile speciale conectate, precum și mai multe persoane aflate în apropiere.

La 00:00:04 s-a auzit vocea unui colaborator de poliție, care s-a adresat unei persoane de sex masculin, îmbrăcată în pantaloni sport de culoare închisă, cu dungi laterale de culoare albă, geacă de culoare închisă și având chipiu pe cap, comunicându-i: *„*****, ia fiola în mână”*.

Ulterior, colaboratorul de poliție i-a solicitat persoanei menționate să preia fiola, explicându-i procedura de testare conform prevederilor legale. Fiola a fost introdusă în aparatul „Drager”, iar persoana a efectuat o suflare timp de câteva secunde.

În urma testării, aparatul „Drager” a indicat o concentrație de 0,88 mg/l alcool în aerul expirat, rezultatul fiind citit cu voce tare de către persoana testată (f.d.39,40-41,volumul,2);

-procesul-verbal de examinare a obiectului, acțiune procesuală efectuată la 24.02.2026, în cadrul căreia a fost examinat tichetul testării alcoolscopice cu dispozitivul

de măsurare a concentrației de alcool în aerul expirat de tip „Drager” nr.10220 din 22.02.2026, în urma căreia s-au stabilit următoarele: *denumirea dispozitivului*: Drager Alcotest 6810;*numărul testării*: 10220;*locul efectuării testării*: sat. ***** *data și ora efectuării testării*: 22.02.2026, ora 00:48; *persoana testată*:*****, născut la 08.07.1997; *operatorul dispozitivului*: Dumitru Bostanica; *rezultatul testării*: 0,88 mg/l vapori de alcool în aerul expirat; *semnătura operatorului dispozitivului*; *semnătura persoanei testate* (f.d.8-10,volumul,2);

-***declarațiile martorului *****,*** consemnate în procesul-verbal de audiere a martorului din 25.02.2026 (f.d.19-22,volumul,2);

- ***declarațiile martorului *****,*** consemnate în procesul-verbal de audiere a martorului din 25.02.2026 (f.d.32-35,volumul,2);

- ***declarațiile martorului ******* consemnate în procesul-verbal de audiere a martorului din 26.02.2026 (f.d.43-46,volumul,2).

Încadrarea juridică a faptelor reținute de instanță în sarcina inculpatului.

În conformitate cu art.1 alin.(3) din Codul de procedură penală, instanțele judecătorești în cursul procesului sunt obligate să activeze în așa mod încât nici o persoană să nu fie neîntemeiat bănuită, învinuită sau condamnată.

Potrivit art.6 alin.(1) din Codul penal, persoana este supusă răspunderii penale și pedepsei penale numai pentru fapte săvârșite cu vinovăție.

Conform art.26 alin.(2) Codul de procedură penală, judecătorul judecă materialele şi cauzele penale conform legii şi propriei convingeri bazate pe probele cercetate în procedura judiciară respectivă.

În conformitate cu prevederilor art.376 Codul de procedură penală, instanța de judecată la adoptarea sentinței este în drept să facă trimiteri numai la probele cercetate în ședința de judecată.

Toate probele prezentate de acuzatorul de stat au fost analizate și examinate minuțios de către instanța de judecată, cu respectarea principiului apărării și contradictorialității. Astfel, în conformitate cu 101 Codul de procedură penală, instanța de judecată, verificând aspectul concludenţei, pertinenţei şi utilităţii probelor acumulate, a ajuns la concluzia că acestea au fost obținute în mod legal, respectiv insuficiența probatoriului nu poate fi pusă la îndoială.

La caz, instanța reține că în jurisprudența sa, Curtea Europeană a menționat că deși articolul 6 § 1 din Convenție garantează dreptul la un proces echitabil, acesta nu stabilește reguli privind admisibilitatea probelor, problemă care trebuie să fie reglementată în primul rând de dreptul național (Lhermitte v. Belgia [MC], 29 noiembrie 2016, § 83), or atunci când Curtea Europeană verifică încălcări ale procedurii de administrare a probelor, ea constată modul în care această încălcare afectează caracterul echitabil al întregii proceduri (Bykov v. Rusia [MC], 10 martie 2009, § 89, Prade v.Germania, 3 martie 2016, §33, Dimitrov și Momin v.Bulgaria, 7 iunie 2018, § 51, 62).

Pe plan național, articolul 95 alin.(1) Codul de procedură penală prevede, că sunt admisibile probele pertinente, concludente și utile administrate în conformitate cu prevederile Codului, iar articolul 95 alin.(2) stabilește, că problema admisibilității

probelor o decide organul de urmărire penală, din oficiu sau la cererea părților, ori, după caz, instanța de judecată, important fiind accesul în egală măsură a tuturor părților la cercetarea probei.

Instanța de judecată remarcă că, în privința inculpatului ***** a fost pornită urmărirea penală și derulată cu respectarea legislației procesual penale în vigoare. La fel, în contextul art.6 al Convenției pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale, inculpatului i-a fost adus la cunoștință atât „natura" şi „cauza" acuzației, cât și probele pe care se fundamentează aceasta, într-o manieră detaliată prin rechizitoriul întocmit.

În alt context, la adoptarea sentinței, potrivit prevederilor art.385 alin.(1) pct.1)-4) Codul de procedură penală, instanța de judecată trebuie să soluționeze următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: 1) dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul; 2) dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat; 3) dacă fapta întrunește elementele infracțiunii şi de care anume lege penală este prevăzută ea; 4) dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestei infracțiuni.

În conformitate cu art.51 alin.(1) Codul penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componența infracțiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.

În sensul precizării componenței de infracțiune, legiuitorul a statuat la art.52 Codul penal, se consideră componență a infracțiunii totalitatea semnelor obiective şi subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracțiune concretă. Componența infracțiunii reprezintă baza juridică pentru calificarea infracțiunii potrivit unui articol concret din prezentul cod.

Potrivit art.113 Codul penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea şi constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite şi semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală. Calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală şi de către judecători.

Calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală şi de către judecători. Instanța de judecată relevă că în cauza „Kokkinakis vs Grecia din 25 mai 1993" CtEDO a statuat că „(...) *o* infracțiune trebuie să fie definită clar prin lege. Această condiție va fi îndeplinită atunci când individul poate să știe, pornind de la prevederea normei pertinente şi la nevoie cu ajutorul interpretării ce-i este data în jurisprudență, ce acte şi omisiuni sunt de natură să-i angajeze răspunderea penală".

Cu referire la componența de infracțiune prevăzută de art.201[1] alin.(2) lit.c) Cod penal.

Conform art.2 al Legii nr.45/01.03.2007 (cu modificările din 31.07.2024) cu privire la prevenirea şi combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței în familie „*prin violență în familie se înțelege actele de violență* ***fizică, sexuală, psihologică, spirituală sau economică****, cu excepția acțiunilor de autoapărare sau de apărare ale altei persoane, inclusiv amenințarea cu asemenea acte, comise de către un membru de familie*

în privința altui membru al aceleiași familii, prin care s-a cauzat victimei prejudiciu material sau moral".

Violența în familie, este acțiunea sau inacțiunea intenționată comisă de un membru al familiei în privința altui membru al familiei, manifestată prin: a) maltratare, alte acțiuni violente, soldate cu vătămare ușoară a integrității corporale sau a sănătății; b) izolare, intimidare în scop de impunere a voinței sau a controlului personal asupra victimei; c) privarea de mijloace economice, inclusiv lipsirea de mijloace de existență primară, neglijare, dacă au provocat victimei vătămare ușoară a integrității corporale sau a sănătății, sau faptele prevăzute la alin.(1): a) săvârșite asupra a doi sau a mai multor membri ai familiei; b) săvârșite în legătură cu solicitarea sau aplicarea măsurilor de protecție; c) care au provocat vătămarea medie a integrității corporale sau a sănătății; sau faptele prevăzute la alin.(1) şi (2) care: a) au cauzat vătămarea gravă a integrității corporale sau a sănătății; b) au determinat la sinucidere sau la tentativă de sinucidere; sau faptele prevăzute la alin.(1) sau (2) care au cauzat vătămarea gravă a integrității corporale sau a sănătății soldată cu decesul victimei.

Potrivit art.2 al Legii nr.45/01.03.2007 (cu modificările din 31.07.2024) cu privire la prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței în familie, „***violența fizică"*** reprezintă – vătămare intenționată a integrității corporale ori a sănătății prin lovire, îmbrâncire, trântire, tragere de păr, înțepare, tăiere, ardere, strangulare, mușcare, în orice formă şi de orice intensitate, prin otrăvire, intoxicare, alte acțiuni cu efect similar.

Obiectul juridic special al infracțiunii prevăzută la art.201^1 din Codul penal poartă un caracter complex. Astfel, obiectul juridic principal îl formează relațiile sociale cu privire la solidaritatea familială. La rândul său, obiectul juridic secundar îl constituie relațiile sociale cu privire la integritatea corporală, sănătatea, integritatea fizică sau psihică, la onoarea și demnitatea persoanei, la substanța, integritatea sau potențialul de utilizare a bunurilor, la posesia asupra bunurilor.

Obiect material al infracțiunii de violență în familie îl reprezintă corpul persoanei (în acele cazuri când săvârșirea violenței în familie presupune influențarea directă infracțională asupra corpului victimei).

Victimă a infracțiunii analizate poate fi oricare membru al familiei făptuitorului.

Prin membru al familiei, în sensul prevederilor art.3 alin.(2) lit. b) ale Legii menționate supra precum și potrivit 133^1 din Codul penal, în sensul răspunderii penale, urmează a fi înțelese: a) în condiția de conlocuire: persoanele aflate în căsătorie, în divorț, sub tutelă și curatelă, rudele, afinii lor, soții rudelor, persoanele aflate în relații asemănătoare celora dintre soți (concubinaj) sau dintre părinți și copii; și b) în condiția de locuire separată: persoanele aflate în căsătorie, în divorț, rudele, afinii lor, copiii adoptivi, persoanele aflate sub curatelă, persoanele care se află ori s-au aflat în relații asemănătoare celora dintre soți (concubinaj).

Instanța de judecată a stabilit că victima ***** este soția inculpatului, respectiv întrunesc calitatea de membrii ai familiei în sensul art.133^1 din Codul penal.

Latura obiectivă a infracțiunii de violență în familie are următoarea structură:

1) fapta prejudiciabilă care constă în acțiunea sau inacțiunea manifestată fizic sau verbal;
2) urmările prejudiciabile sub forma suferinței fizice, vătămării ale integrității corporale sau a sănătății, suferinței psihice ori a prejudiciului material sau moral;
3) legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile.

În speță, violența fizică s-a manifestat prin acțiunile inculpatului *****, care a îmbrâncit-o pe soția sa, *****, provocând căderea acesteia la sol, apoi i-a aplicat multiple lovituri cu palma în regiunea capului, a tras-o de păr și a îmbrâncit-o din nou, determinând-o să cadă pe spate și să-și piardă cunoștința.

Urmările prejudiciabile rezultate din aceste acțiuni sunt confirmate prin Raportul de expertiză judiciară nr.202502D2491 din 16.01.2026, care probează că victima a suferit o vătămare medie a integrității corporale sau a sănătății, manifestată prin: „fractura în segmentul coccigian la nivelul vertebrelor coccigiene I–II cu deplasare ușoară vertebrelor coccigiene anterior, echimoză la nivelul feței și excoriație la nivelul cotului drept”.

Legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă și urmările produse este stabilită prin același raport, care concluzionează că leziunile au fost cauzate de acțiunea traumatică a unui obiect contondent dur sau prin lovire cu acesta, prin mecanism de lovire/fricțiune, în perioada de timp indicată.

Cu referire la componența de infracțiune prevăzută de art.264[1] alin.(5) Cod penal.

Potrivit pct.10 alin.2) lit. a) din Regulamentul circulației rutiere, adoptat prin Hotărârea Guvernului nr.357 din 13.05.2009, persoana care conduce un autovehicul trebuie să posede şi, la cererea poliţistului, poliţistului de frontieră, ofiţerului echipei mobile a Serviciului Vamal, este obligată să înmâneze pentru control: permisul de conducere perfectat pe numele său, valabil pentru categoria (subcategoria) din care face parte autovehiculul condus.

În conformitate cu lit.a) pct.14 al Regulamentului Circulației Rutiere, conducătorului de vehicul îi este interzis, printre altele să conducă vehiculul în stare de ebrietate, sub influența drogurilor sau altor substanțe contraindicate, sub influența preparatelor medicamentoase care provoacă reducerea reacției.

Obiectul juridic special al infracțiunii prevăzută de art.264[1] alin.(5) din Codul penal îl constituie relațiile sociale privind siguranța traficului rutier, atât sub aspectul interdicției de a conduce mijloace de transport fără permis de conducere, cât și al prohibiției pentru conducători de a conduce vehicule în stare de ebrietate.

Sub aspectul laturii obiective, s-a constatat, că la 22.02.2026, inculpatul a condus mijlocul de transport, într-un interval de timp nedeterminat exact, însă până la ora 00:30, moment în care a fost stopat de angajații Inspectoratului de poliție Ialoveni.

Cu referire la latura subiectivă se remarcă că infracțiunea incriminată este una intenționată.

Instanța reține că inculpatul ***** își dădea seama de caracterul antisocial al faptei sale, a prevăzut rezultatul ei și l-a urmărit prin săvârșirea acestei acesteia, prin

urmare a săvârșit fapta cu vinovăție sub forma intenției directe.

Subiectul - este persoana fizică responsabilă, care la momentul săvârşirii infracțiunii a atins vârsta de 16 ani.

Potrivit informației anexate la materialele cauzei se atestă că, conform datelor din Registrul de stat al conducătorilor de vehicule din Republica Moldova, cet.*****, nu deține permis de conducere eliberat de autoritățile competente ale Republicii Moldova (f.d.61, volumul,2).

Reieșind din cele menționate supra, instanța conchide că, prin totalitatea probelor administrate în faza de urmărire penală, recunoscute și acceptate de inculpat în ședința de judecată, vina inculpatului ***** a fost pe deplin dovedită iar acțiunile acestuia corect au fost încadrate în baza art.201^1 alin.(2) lit.c) Cod penal – ***violență în familie, adică acțiunea intenționată, comisă de un membru al familiei în privința altui membru al familiei, manifestată prin maltratare, care a provocat vătămare medie a integrității corporale sau a sănătății*** și în baza art.264^1 alin.(5) Cod penal – ***conducerea mijlocului de transport de către o persoană care are o concentrație de vapori de alcool în aerul expirat ce depășește 0,35 mg/l, săvârșită de către o persoană care nu deține permis de conducere.***

În consecință, instanța de judecată determină că, ansamblul de probe cercetate confirmă indubitabil învinuirea adusă inculpatului ***** în comiterea infracțiunilor prevăzute de art.201^1 alin.(2) lit.c) și art.264^1alin.(5) Cod penal, pentru care fapte şi va fi declarat vinovat şi, respectiv, supus pedepsei penale.

Individualizarea şi stabilirea pedepsei inculpatului.

Legalitatea pedepsei impune instanței obligația de a stabili pedeapsa în limitele fixate în Partea Specială şi în strictă conformitate cu dispozițiile Părții Generale a Codului penal.

Iar, individualizarea pedepsei constă în obligația instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului, necesară şi suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale şi pedepsei penale.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei penale, instanța de judecată se conduce de principiile generale de aplicare a pedepsei consfințite în art.61 alin.(2) Codul penal, ținând cont de scopul pedepsei penale întru restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea celui condamnat, precum şi prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât şi a altor persoane, la fel, de criteriile generale de individualizare a pedepsei penale prevăzute de art.75 Codul penal al Republicii Moldova, și anume, gravitatea infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condițiile de viață ale familiei acestuia.

După această clarificare, instanța accentuează că pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie echitabilă, legală şi individualizată corect capabilă să restabilească echitatea socială şi să realizeze scopurile legii penale şi pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal şi stabilirea pedepsei în

limitele fixate în partea specială.

Pedeapsa şi modalitatea de executare a acesteia urmează a fi individualizate în așa fel, încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale şi evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.

Instanța va avea în vedere atât principiul prevăzut în art.4 Cod penal-umanismul legii penale, cât și al art.7 Cod penal - la aplicarea legii penale se ţine cont de caracterul şi gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat şi de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală. Nimeni nu poate fi supus de două ori urmăririi penale şi pedepsei penale pentru una şi aceeași faptă.

O pedeapsa inechitabilă poate fi doar un mijloc de reprimare cauzând noi suferințe, corespunzător aceasta nu-şi poate atinge scopul de corectare şi reeducare ci de generare a mobilurilor negative.

Instanța remarcă că, pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri şi restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite şi este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor şi intereselor victimei, statului şi întregii societăți, perturbate prin infracțiune. Pedeapsa este echitabilă şi atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea comiterii de noi infracțiuni atât de către condamnat, cât şi de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreț faţă de ea şi nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului şi nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiunii.

Instanța de judecată consideră că principalele elemente de care judecătorul trebuie să țină seama de fiecare dată când soluționează cauza penală şi când alege categoria de pedeapsă conform normelor generale prevăzute în art. 62-71 CP, sunt stabilirea termenului şi mărimea acesteia conform limitelor fixate în articolul respectiv al Părţii speciale a Codului penal.

Limitele pedepsei, prevăzute în partea specială, sunt determinate de încadrarea juridică a faptei şi reflectă gravitatea infracțiunii săvârșite. Gravitatea acesteia constă în modul şi mijloacele de săvârșire a faptei şi depinde de scopul urmărit, de împrejurările în care fapta a fost comisă, de urmările produse sau care s-ar fi putut produce. Termenul pedepsei, în afară de gravitatea infracțiunii săvârșite, se stabilește având în vedere persoana celui vinovat, care include date privind gradul de dezvoltare psihică, situația materială, familială sau socială, prezența sau lipsa antecedentelor penale, comportamentul inculpatului până sau după săvârșirea infracțiunii, deci este vorba de personalitatea infractorului.

Prin prisma art.16 alin.(4) din Codul penal, infracțiunea prevăzută la art.201^1 alin.(2) lit.c) din Codul penal şi săvârșită de către ***** – face partea din categoria infracțiunilor grave și pentru săvârșirea căreia Legea prevede pedeapsă – muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore sau cu închisoare de la 1 la 6 ani.

Astfel, după caracterul şi gradul prejudiciabil, prin prisma art.16 alin.(3) din Codul penal, infracțiunea prevăzută la art.264^1 alin.(5) din Codul penal şi săvârșită de

către ***** – se clasifică drept una mai puțin gravă şi pentru săvârșirea căreia Legea prevede pedeapsă – amendă de la 2500 la 3000 de unități convenționale sau cu închisoare de la 2 la 5 ani.

În conformitate cu prevederile art.76 Codul penal, circumstanțe atenuante de către instanță s-a constatat: căința sinceră.

În conformitate cu prevederile art.77 Codul penal, circumstanțe agravante, săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiunii similare.

Funcțiile de constrângere şi de reeducare, precum şi scopul preventiv al pedepsei, pot fi realizate numai printr-o justă individualizare a sancțiunii, care să țină seama de persoana căreia îi este destinată.

La stabilirea pedepsei instanța va avea în vedere că inculpatul la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află (f.d.65,67,volumul,2), anterior a fost condamnat (f.d.58-60,volumul,2), conform cazierului contravențional eliberat la data de 24.02.2026 în perioada de timp 01.06.2009-24.02.2026 pe numele ultimului au fost înregistrate următoarele contravenții în baza art.357 alin.(1), art.354 alin.(1), art.78[1], art.69 alin.(1), art.240 alin.(2), art.231 alin.(2), art.245 alin.(1) Cod contravențional, ca pedeapsă fiindu-i stabilită amendă (f.d.63, volumul,2), potrivit caracteristicii eliberate de Primarul interimar s*****i este menționat că, ***** este căsătorit, are la întreținere un copil minor. S-au semnalat conflicte privind violența în cadrul familiei cu soția. ***** a fost invitat și audiat la ședința Comisiei multidisciplinare din cadrul *****(f.d.69,volumul,2), totodată acesta a recunoscut vinovăția și a solicitat examinarea cauzei în procedură simplificată.

La caz instanța reține că, inculpatul anterior a fost condamnat pentru infracțiune similară, prin sentința Judecătoriei Hîncești (sediul Ialoveni) din 23.02.2026 în baza art.264[1] alin.(5) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 2000 unității convenționale. Însă în pofida acestui fapt, inculpatul a comis o altă faptă penală, fără a trage concluziile corespunzătoare.

Conform prevederilor art.80[1] alin.(1) Cod penal, în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunității sau cu închisoare. Alin.(2) în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu pentru infracțiunea prevăzută la art.264[1] Cod penal și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducere cu o pătrime doar a limitei maxime de pedeapsă prevăzute de Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunității sau cu închisoare.

Potrivit prevederilor alin.(1), (2) art.70 din Codul penal, închisoarea constă în privarea de libertate a persoanei vinovate de săvârșirea unei infracțiuni prin izolarea impusă a acesteia de mediul normal de viață şi plasarea ei, în baza hotărârii instanței de judecată, pe un anumit termen, într-un penitenciar. Închisoarea se stabilește pe un

termen de la 3 luni la 20 de ani.

Conform art.72 alin.(3) Codul penal, în penitenciare de tip semiînchis execută pedeapsa persoanele condamnate la închisoare pentru infracțiuni mai puțin grave și grave, săvârșite cu intenție.

Potrivit prevederilor art.84 alin.(1) Codul penal, dacă o persoană este declarată vinovată de săvârșirea a două sau mai multor infracțiuni fără să fi fost condamnată pentru vreuna din ele, instanța de judecată, pronunțând pedeapsa pentru fiecare infracțiune aparte, stabilește pedeapsa definitivă pentru concurs de infracțiuni prin cumul, total sau parțial, al pedepselor aplicate, dar pe un termen nu mai mare de 25 de ani de închisoare, iar în privința persoanelor care nu au atins vârsta de 18 ani şi a persoanelor care au atins vârsta de 18 ani, dar nu au atins vârsta de 21 de ani, care nu au mai fost condamnate – pe un termen nu mai mare de 12 ani şi 6 luni. În cazul în care persoana este declarată vinovată de săvârșirea a două sau mai multor infracțiuni ușoare şi/sau mai puțin grave, pedeapsa definitivă poate fi stabilită şi prin absorbirea pedepsei mai ușoare de pedeapsa mai aspră.

În sensul dat, reieșind din dispozițiile legiuitorului cu privire la limitele de pedeapsă a sancțiunii prevăzute la art.201^1alin.(2) lit.c) și art.264^1alin.(5) Codul penal și din cumulul circumstanțelor cazului elucidate mai sus, instanța va aplica în privința inculpatului *****, pedeapsa, în limita sancțiunii legii penale prevăzute de art. 201^1 alin.(2) lit.c) și art.264^1 alin.(5) din Codul penal și cu aplicarea art.80^1alin.(1) și (2) Cod penal în baza normelor menționate, i se stabilește pedeapsă după cum urmează:

- în baza art.201^1 alin.(2) lit.c) Codul penal - 2 (doi) ani închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis;

- în baza art.264^1 alin.(5) Codul penal - 2 (doi) ani închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În conformitate cu prevederile art.84 alin.(1) Codul penal, pentru concurs de infracțiuni prin cumul parțial al pedepselor aplicate lui *****, a-i stabili pedeapsa definitivă – 3 (trei) ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Conform art.90^1 alin.(1) Codul penal, în cazul în care instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de personalitatea vinovatului, ajunge la concluzia că nu este rațional ca aceasta să execute întreaga pedeapsă cu închisoare în penitenciar, aceasta poate dispune suspendarea parțială a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând în hotărâre perioada de executare a pedepsei în închisoare și perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă, precum și motivele condamnării cu suspendarea parțială a executării pedepsei. Prima parte a pedepsei se execută în penitenciar iar restul pedepsei se suspendă.

La caz instanța reține că, inculpatul ***** și-a recunoscut vina integral, are la întreținere un copil minor Tonu Darius, născut la 06.02.2025, partea vătămată ***** nu are careva pretenții față de ultimul și a solicitat să-i fie aplicată o pedeapsă mai blândă, respectiv instanța consideră că corectarea și reeducarea inculpatului este posibilă cu suspendarea executării parțiale a pedepsei cu închisoare.

Totodată, ținând cont de prevederile art.364[1] Codul de procedură penală, de art.90[1] alin.(1) Cod penal, instanța consideră necesar ca pedeapsa cu închisoare pe un termen de 3 (trei ani), stabilită inculpatului ***** să fie executată parțial cu suspendarea executării pedepsei, prin aplicarea art.90[1] alin.(1) Cod penal și anume pedeapsa de 1 (unu) ani 6 (șase) luni închisoare urmează a fi executată prin stabilirea unui termen real de executare a pedepsei închisorii de 1 (unu) ani 6 (șase) luni cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis iar cealaltă parte a pedepsei de 1 (unu) ani 6 (șase) luni urmează a fi suspendată condiționat pe o perioadă de probațiune de 2 (doi) ani.

Totodată, conform art.90 alin.(6) lit.a), b) și g) Cod penal, instanța de judecată consideră necesar a-l obliga pe ***** în perioada de probațiune să îndeplinească următoarele: a) să se prezinte la organul de probațiune la datele fixate de acesta; b) să anunțe în scris, în prealabil, despre schimbarea domiciliului sau orice deplasare care depășește 5 zile; g) să participe la programe probaționale.

Astfel, stabilirea perioadei de probațiune în mărimea indicată va asigura un comportament adecvat al inculpatului și va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

De astfel, instanța își exprimă convingerea că, pedeapsa stabilită inculpatului ***** va duce la atingerea deplină a scopului legii penale privind corectarea și reeducarea acestuia în vederea neadmiterii pe viitor a careva încălcări a ordinii de drept.

Cu privire la măsura preventivă.

De asemenea, instanța reține că, în privința inculpatului ***** a fost aplicată măsura preventivă - arestul preventiv, pe durata urmăririi penale și la etapa judecării cauzei, termenul căreia urmează a fi inclus în pedeapsă, inclusiv și perioada aflării sale în stare de reținere și arest, de la 25.02.2026, ora 15:30 min până la 22.05.2026.

Concomitent, reieșind din faptul că la moment inculpatul *****, se află în arest preventiv, termenul de executare a pedepsei în privința acestuia, urmează a fi calculat din data pronunțării sentinței - 22.05.2026.

În conformitate cu prevederile art.395 alin.(1) pct.5) din Codul de procedură penală în dispozitivul sentinței de condamnare trebuie să fie arătată dispoziția privitoare la măsura preventivă ce se va aplica inculpatului până când sentința va deveni definitivă.

Conform art.329 alin.(1) din Codul de procedură penală, la judecarea cauzei, instanța, din oficiu sau la cererea părților și ascultând opinia acestora, este în drept să dispună aplicarea, înlocuirea sau revocarea măsurii preventive aplicate inculpatului.

În aceste circumstanțe, instanța consideră la moment imposibilă aplicarea față de inculpatul ***** a unei măsuri preventive mai blânde decât arestul preventiv, pentru a exclude posibilitatea de a fi prejudiciat cursul normal al executării sentinței, constatând prezența circumstanțelor excepționale, care determină necesitatea menținerii măsurii preventive respective, existând riscul real ca inculpatul să se eschiveze de la executarea sancțiunii penale, având în vedere că prima parte a pedepsei de 1 (unu) ani 6 (șase) luni sub formă de închisoare urmează a fi executată de către acesta în penitenciar de tip semiînchis.

În aceste circumstanțe, instanța consideră că suntem în prezența cazului în care este

o necesitate absolută de menținere a măsurii preventive sub formă de arest preventiv față de inculpatul *****, deoarece doar această măsură preventivă este reală și efectivă în cazul dat și va asigura comportamentul respectiv al acestuia pentru executarea sentinței emise.

Potrivit art.157 alin.(1) din Codul de procedură penală, constituie mijloc de probă documentele în orice formă (scrisă, audio, video, electronică etc) care provin de la persoane oficiale fizice sau juridice dacă în ele sânt expuse sau adeverite circumstanțe care au importanță pentru cauză. (2) Documentele se anexează, prin ordonanța organului de urmărire penală sau prin încheierea instanței, la materialele dosarului şi se păstrează atâta timp cât se păstrează dosarul respectiv. În cazul în care documentele în original sânt necesare pentru evidență, rapoarte sau în alte scopuri legale, acestea pot fi restituite deținătorilor, dacă este posibil fără a afecta cauza, copiile de pe acestea păstrându-se în dosar.

Prin Ordonanța de recunoaștere în calitate de mijloc material de probă din 22.01.2026 și din 25.02.2026 s-a dispus de a recunoaște în calitate de mijloc material de probă: o imagine din 06.11.2025, ridicată de la martorul ***** Ștefanco; tichetul testării alcoolscopice cu dispozitivul de măsurare a concentrației de alcool în aerul expirat de tip „Drager" nr.10220 din 22.02.2026, întocmit pe numele*****, născut la 08.07.1997, potrivit căruia concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat a fost de 0,88 mg/1; suportul optic de stocare a informației de tip CD-R, pe care sânt fixate 2 înregistrări video 22.02.2026, ridicate de la *****SS al SP al SSP în cadrul Inspectoratului de poliție Ialoveni, mijloacele materiale de probă urmează a fi a păstrate la materialele cauzei penale.

Conform informației anexate la rechizitoriu:

- în cursul urmăririi penale, acțiune civilă nu a fost înaintată;
- corpuri delicte nu sunt.

Cheltuielile judiciare.

În conformitate cu prevederile art.385 alin.(1) pct.14 Codul procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează chestiuni privind cine și în ce proporție trebuie obligat să plătească cheltuielile judiciare.

Acuzatorul de stat a solicitat de a încasa de la inculpat cheltuielile judiciare în sumă totală de 768 lei.

Conform art.143 alin.(1) Cod de procedură penală, expertiza se dispune și se efectuează, în mod obligatoriu, pentru constatarea: gradului de gravitate și a caracterului vătămărilor integrității corporale.

Conform art.229 alin.(1) CPP, cheltuielile judiciare sunt suportate de condamnat sau sunt trecute în contul statului.

Instanța de judecată, raportând prevederile legale evidențiate supra, la materialele cauzei, consideră că plata cheltuielilor judiciare urmează a fi puse în sarcina inculpatului atâta timp cât acesta a comis o infracțiune, vinovăția acestuia fiind dovedită indubitabil, or, efectuarea raportului de constatare și a raportului de expertiză judiciară, care reprezintă obiectul de studiu al cauzei penale, au avut la geneză

comportamentul infracțional al inculpatului.

Din materialele cauzei urmează că în cadrul procesului penal s-au întocmit: Raportul de constatare nr.202502P2905 din 09.12.2025 (f.d.20-21,volumul,1) – pentru care s-a suportat cu titlu de cheltuieli suma de 448 (patru sute patruzeci și opt) lei; Raportul de expertiză judiciară nr.202502D2491 din 16.01.2026 (f.d.54-56) – pentru care s-a suportat cu titlu de cheltuieli suma de 320 (trei sute douăzeci) lei.

În acest sens, instanța de judecată va încasa de la *****, în contul statului, suma de **768** (șapte sute șaizeci și opt) **lei**, cu titlu de cheltuieli judiciare suportate la efectuarea raportului de constatare și a raportului de expertiză judiciară în cadrul procesului penal.

Dispozitivul

În conformitate cu prevederile art.80[1] alin.(1) și (2), art.84, art.90[1] alin.(1) Codul penal, art.157, art.229, art.389, art.392-395 Codul de procedură penală, instanța de judecată,

H O T Ă R Ă Ş T E:

*****, născut la *****, se recunoaște vinovat în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art.201[1] alin.(2) lit.c) și art.264[1] alin.(5) Codul penal, și cu aplicarea art.80[1] alin.(1) și (2) Cod penal în baza normelor menționate i se stabilește pedeapsă după cum urmează:

- în baza art.201[1] alin.(2) lit.c) Cod penal - 2 (doi) ani închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis;

- în baza art.264[1] alin.(5) Cod penal - 2 (doi) ani închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis;

În conformitate cu prevederile art.84 alin.(1) Codul penal, pentru concurs de infracțiuni prin cumul parțial al pedepselor aplicate lui *****, a-i stabili pedeapsa definitivă – 3 (trei) ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În temeiul prevederilor art.90[1] alin.(1) Codul penal, pedeapsa de 3 (trei) ani închisoare stabilită lui ***** urmează a fi executată în felul următor:

- perioada de 1 (unu) ani 6 (șase) luni închisoare urmează a fi executată în penitenciar de tip semiînchis;
- perioada de 1 (unu) ani 6 (șase) luni închisoare se suspendă condiționat pe o perioadă de probațiune de 2 (doi) ani.

Se obligă *****, în perioada de probațiune să îndeplinească următoarele:

- să se prezinte la organul de probațiune la datele fixate de acesta;
- să anunțe în scris, în prealabil, despre schimbarea domiciliului sau orice deplasare care depășește 5 zile;
- să participe la programe probaționale.

Termenul executării pedepsei în privința lui *****, urmează a fi calculat din data pronunțării sentinței - 22.05.2026 cu includerea în termenul de executare a perioadei de timp cât s-a aflat în stare de reținere și arest, de la 25.02.2026, ora 15:30 min până la

22.05.2026.

Până la data când sentința va deveni definitivă, se menține în privința lui *****, măsura preventivă - arestul preventiv, pentru asigurarea punerii în executare a pedepsei cu închisoarea.

Mijloacele materiale de probă a le păstra la materialele cauzei penale.

Se încasează de la *****, a.n.*****, domiciliat în *****, în contul statului suma de **768** (șapte sute șaizeci și opt) **lei** cu titlu de cheltuielile judiciare.

Sentința este cu drept de atac cu apel la Curtea de Apel Centru în termen de 15 zile de la data pronunțării, prin intermediul Judecătoriei Hîncești (sediul Ialoveni).

Președintele ședinței,
judecătorul Svetlana Bîcu